

הָרְבָּה כִּסְדֵּן כִּסְדֵּן כִּסְדֵּן כִּסְדֵּן

הרבי דוד טורנר

פרק יא

מקורות התשובה בכללות ההוויה וברוחניותה העליונה

א. מצד הבינה התשובה באה. ובrosis מעלהה הזדוננות הוים לזכיות, ועליהם חיה
חיה. אמן תשובה, בכל אופן וצורה שהוא, סובלת במחלה מחלישות הרצון של
החרטה הקודמת אלא שאחר כך הרי היא מתחפה לשמחה ורוחב דעת של ההכרה
העליונה, של היפוך הזדוננות לזכיות. יותר מזה בא האור של החכמה, שמעולם לא הוצרך
להחלש ע"י מכאב החרטה. הוא מוצא כבר את הזכיות מאירויות נוכחן היום, וחודות ד'
מופיעה בו בעליצותה המזהירה ללא שום מועקה של בושה וקדדות, שכבר נתלבן הכל
בתחילה ע"י הופעתה של הבינה הנשmachית. למעלה מזה היא הופעת אור הבהיר הכללי,
הסקירה העולמה המקירה כל עונג ועדן, כל קדוש וטוב, הכוללת הכל באוצר קדשה.
אורה זו אינה משחמת כלל בהכנות החרטה של התחלת הארץ הבינה, מתגלת לאורה
שאין שום גרעון וחושך כלל, אין כאן כי"א אור קדוש וחפארת עליון, זיו חיים ונהורא
מעליה. למעלה מהבינה, המפירה "כ"י ד' צבאות יע"ז — ומ"י יפר", למעלה מהחכמה,
המתרת. רק כל טוב שופע באין שום מניעה, וכל רע וכעוז שלול מעיקרו מזו מעולם, כי
באמת לא היה, לא היה ולא יהיה, כי"א אור ד' וטבו.